
Публикуван на: 03-02-2007

Източник: [Портал Европа](#)

Приключения със заявления - със Закона за достъп до обществена информация при президента Георги Първанов.

Автор: ст.н.с. д-р инж. Вилиям Попов, Граждански клуб "Компетентност и морал".

Източник: Програма "Достъп до информация" (Информационен бюлетин, бр. 1, януари 2007 г.).

Препечатвайки статията на В. Попов, Портал ЕВРОПА припомня, че очаква президентска реакция във връзка с лобисткия скандал с Първанов в САЩ през 2005 г. и ролята на "Техноекспортстрой" и "МакГуайър Уудс" в него.

Вилиям Попов е гражданинът, най-активно използвал правата си по ЗДОИ, 3 пъти носител на грамота в Деня на правото да знам и носител на "Златен ключ" за 2006 г.

Въоръжен със Закона за достъп до обществена информация, реших да "вляза" при Президента на Република България. Исках като гражданин да надникна зад дебелите стени, бронираните врати и въоръжените пазачи и да разбера от първа ръка неговия модел на мислене, интелектуален и управленски капацитет, степента му на независимост (зависимост) и др., и да проверя верността на някои странности в неговото поведение и на масово тиражираните приятелски обяснения за тях.

Чрез три заявления за достъп до обществена информация и едно дело срещу него във Върховния административен съд, поисках от г-н Първанов

информация и тълкувания по няколко проблема

Помолих да ми предоставят най-напред пълен списък на участията му в мероприятия, които нямат официален характер и са извън функциите и правомощията на президента, определени в членове 98 до 102 на Конституцията на РБ; копия от командировъчните заповеди и финансовите отчети за броя на придружаващите го лица, брой и марка на пътувалите коли, изминатите километри, изразходвано гориво. Поисках също да знам разбирането на президента относно понятието "патронаж"; може ли всеки гражданин да бъде "патрон" и ако не - защо?; какви са плюсовете и минусите от прекаления брой президентски патронажи за него, за държавата, за гражданите? Разреших си да му заявя, че неговата хиперактивност води до недопустима инвазия в чисто гражданската сфера и изразходване на неправомерно много държавни интелектуални, физически и финансови ресурси и натрапва съмнението за лични и тяснопартийни интереси, скрити зад видимо хуманни и "социални" подбуди.

Отговорите

на тази група въпроси получих от Красимир Стоянов - главен секретар на президента. Той ме уведомяваше, че от Интернет страницата на президента, "която се актуализира ежедневно", бих могъл да получа информация, "в много по-голям обем от заявената от Вас като интересуваща Ви." Разбира се, в президентския сайт нямаше дори непълен списък на неофициалните мероприятия. Колкото до изразходваните държавни ресурси, бях уведомен, че "обичайно в своите командировки президентът се придружава от секретар, служител на пресцентъра и на дирекция "Протокол". При осъществяване на тези посещения стриктно се спазвали действащите нормативни правила, регламентиращи командироването, подготовката и провеждането на пътуванията, връчването на подаръци и пр. други дейности, касаещи цялостната работа на администрацията." В приложения одитен доклад на Сметната палата се декларира, че в Президентството няма нарушения на закона. С мълчание бе отмината последвалата ми реплика, че "не се интересуваме от докладите на Сметната палата, тъй като ни е предварително известно тяхното съдържание. Като данъкоплатци ние искаме да упражним правото си на граждански контрол (а не на държавен финансов одит) чрез правото си да знаем с какво се занимава Президента и какво ни струват тези занимания".

Ако някой все пак се съмнява в смисъла на активната гражданска позиция

и силата на Закона за достъп до обществена информация, нека направи разлика в президентския сайт от преди няколко месеца и сега. "Относно разбирането на понятието "патронаж" от страна на държавния глава, нашето виждане не се различава от европейския модел, доколкото провеждането на различни събития под патронажа на държавния глава е утвърдена европейска и световна традиция и практика. Тъй като инициативата за това идва от граждански и професионални организации, редно би било оценката за тях да бъде дадена от самите инициатори, както и от обществеността" - отговаря главният секретар на президента. Тук ще си разреши следните реплики: първо - към списъка на "инициаторите" на президентските патронажи и гостувания би трябвало да се добави и "партийни организации"; второ - от сайта на "Българската Коледа" например, научаваме, че тя е осъществена стара мечта на г-н Първанов и трето - тълкуването и оценката на "патронажния модел президентстване" (мой термин - б.а.) принадлежи не на инициаторите, а на гражданите.

По време на първия си мандат г-н Първанов изразходва много обществено време и

ресурси за една друга група дейности

присъждане на високи държавни отличия и висши офицерски звания и масов абордаж на служители от президентството (негови сътрудници, съветници и др.) на висши държавни и дипломатически длъжности. Искях да проверя дали това са компрометиращи президента слухове или са налице масови назначения във всички области и нива на властта на президентски служители; дали те биха били изстреляни по тези места, ако не бяха с определена партийна и "околопрезидентска" принадлежност. Това бяха моите подбуди да поискам президентът да ми предостави пълен списък на служители и сътрудници на президентството, назначени на висши и други държавни длъжности от началото на мандата му. Отговорът от 15 март 2006 год. цитирам дословно: "Дипломатическите и други назначения, някои от които са резултат от осъществяването на сложен фактически състав, финализиран с указ на Президента на РБ, се публикуват в "Държавен вестник". Интересуващите Ви назначения се отнасят до следните лица и са публикувани в посочените броеве на ДВ, а именно: г-н Лазар Груев (бр. 18 от 25.02.2003 г.); г-н Евгени Танчев (бр. 86 от 30.09.2003 г.); г-н Михо Михов (бр. 67 от 16.08.2005 г.); г-н Георги Димитров (бр. 73 от 09.09.2005 г.); г-н Атанас Павлов (бр. 89 от 08.11.2005 г.); г-н Борис Велчев (бр. 15 от 17.02.2006 г.); г-н Сергей Мичев (бр. 20 от 07.03.2006 г.). Що се отнася до интересуващите Ви изборни длъжности, за същите можете да се информирате от ДВ - бр. 54 от 1.07.2005 г. относно г-н Костадин Паскалев и бр. 68 от 19.08.2005 г. относно г-н Ивайло Калфин. Също така в Министерски съвет, в Министерство на правосъдието, в Министерство на околната среда и водите и в Министерство на отбраната са назначени както следва: за началник кабинет на министър-председателя г-н Филип Боков; за заместник-министри в посочените министерства г-жа Сабрие Сапунджиева, г-н Чавдар Георгиев, г-н Симеон Николов и г-н Иван Иванов, допълнителна информация за които можете да почерпите от електронните страници на посочените по-горе институции, а именно: www.government.bg, www.moew.government.bg, www.md.government.bg, www.mjeli.government.bg."

Бях потресен от решението на г-н Първанов за 3-и март 2006 г. да прибави нови трима генерали към и без това раздутата генералска кохорта на МВР и то в най-неподходящия момент за това. Загадката се подсилваше от факта, че в словото си при традиционното тържество за връчване на генералските пагони той, явно смутен и гузен, предупреди, че е направил този жест "в аванс". Поисках мотивите, за да видя кои са тези изключителни качества на тримата генерали, накарали президентът да рискува толкова сериозно. След препращане на част от заявлението по служебен път до МВР, оттам получих копия от мотивите за удостояване със звание "генерал-майор" на полковник доц. Румен Илиев Марков - ректор на Академията на МВР, завършил висше юридическо образование, назначен на работа в МВР през 1984 г., на длъжност следовател в София. На полковник Иван Иванов Драшков - зам. директор Национална служба "Сигурност", завършил право, на работа в системата на МВР е назначен през 1986 г. като разузнавач в бившето Второ главно управление на МВР. И на полковник Бисер Денчев Иванов - директор на РДВР-Плевен, завършил Висшия химико-технологичен институт, София, назначен в системата на МВР през 1983 г. като разузнавач в икономическо отделение - ДС, окръжно управление на МВР - Плевен. От характеристиките стана ясно, че отново не "висок професионализъм" е бил причината за новите генералски униформи.

Замисълът на настоящата публикация

е да представя информацията, която получих от Президента на РБългария по силата на ЗДОИ, тъй като съм убеден, че тя принадлежи на гражданите и трябва да е публично достояние. Тя е напълно

автентична и с висока обществена значимост, "даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти" (ЗДОИ, чл. 2, ал. 1). В конкретния случай тя би била полезна на тези граждани, които желаят да си съставят (или допълнят) мнение за някои характерни черти от стила на управление на настоящия президент на България и да проверят истинността на ред митове около личността и незаменимостта на г-н Първанов.

Сега представям информация относно последните ходове на президента Първанов на политическия му шахмат. От тях става ясно, че всеки от предишните му ходове, описани по-горе, е имал стратегическа цел. Фаталната грешка обаче е заблудата му, че тези ходове са силни и ще останат неразгадани от гражданите. На 11 януари 2007 г. президентът издаде указ за назначаване на ген. Иван Драшков за директор на Националната служба за сигурност. На въпроси на журналисти новият директор отговорил иронично: "Работех в Държавна сигурност, защото тогава не съществуваше частна." (!!)

За нов секретар на президента по въпросите на сигурността се споменава името на ректора на Академията на МВР ген. Румен Марков.

Секретарят на президента по юридическите въпроси Пламен Киров е избран за член на Конституционния съд.